

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—. Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiis se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znakmo.

Telefon številka 118.

Sokolom se zopet odpi- rajo vrata.

Nikjer ni bila utemeljena tista znana pre- poved šolskih oblasti, ki je zaprla Sokolom vrata v šolske telovadnice. Nikjer utemeljena? Pač! In sicer v istem sovraštvu, ki ga goje klerikalci do slovenskega šolstva! Od kod iz- vira to sovraštvo, čemu ga s tako presrečno- stjo klerikalci goje, pospešujejo in razvnamajo, tega ne bomo danes preiskovali.

Od kar je stopila v veljavo ona famozna prepoved, izdana samo na iniciativo klerikal- cev in samo njim na ljubo, je moralo ponekod na Kranjskem zastati pravo sokolsko delo, ozi- roma se ni moglo gojiti tako, kakor je bilo to prej mogoče, dokler so smeli Sokoli telovaditi v šolskih telovadnicah. Tako je bilo v Ljub- ljani, v Postojni, v Idriji. Kolikor nam je znano, je imelo glade Idrije ministrstvo za javna dela več smisla za vzgojo telesnih sil naše mladine, nego deželni šolski svet, ki je prepovedal telovadbo Sokolu v realni telovadnici, ki je last mestne občine, medtem ko je telovadbo dovo- lilo imenovano ministrstvo v telovadnici rud- niške ljudske šole, ki je njegova last.

Vsa posredovanja, naj se prepreči ta brez- miseln prepoved, vsa dokazovanja, da je za- viranje telesne vzgoje od strani šolske oblasti, ki je primorana skrbeti za to, kar sama pre- poveduje, niso nič izdala. Strah in uslužnost sta na Kranjskem tako močna, da ubijata lo- giko in dolžnost!

Sokolom je bilo delo težavno zlasti v zimskem času, ko je telovadba pod mlinim ne- bom nemogoča. Da pa ni živalno gibanje v sokolskih vrstah zamrlo, nego da se je ob danih razmerah najuspešnejše gojilo — to je bilo mogoče samo ob vztrajnosti, navdušeno- sti, disciplini in železni volji naših Sokolov, ki so šli pogumno in neustrašeno preko vsega sovraštva in preko vseh zaprek naprej za svo- jimi smrti.

Vsa državna uprava — in v prvi vrsti šolska — bi morala biti vesela in ponosna, da je v Sokolstvu organizovan tisti del naroda, ki se ne boji nikogar in ničesar, kadar vidi pred seboj jasno, da si trnjevo pot, hitečo do možno dosegljive popolnosti plemenitega razvoja du- ševnih in telesnih sil! — Take organizacije bi zaslužile najsplošnejšo podporo od vseh pokli- canih faktorjev, kakor to tudi zahteva naučno ministrstvo.

Seveda se je na Kranjskem zgodilo ravno nasprotno: ne pospeševanje, ampak oviranje telesne in moralne vzgoje je vzgojni princip Abderitov!

Zgoditi pa se je moralo, kar se je zgodilo: Sokolom se zopet odpirajo vrata v šolske telovadnice. Saj drugače ne more biti! Šolske prostore je prepovedano uporabljati v namene, ki niso skladni z vzgojno nalogo šole in ki ovi- rajo šolski konk. O sokolski telovadbi ne mo- remo trditi ni enega, ni drugega: sokolska telovadba ima namen telesne in duševne vzgoje, torej ne nasprotuje vzgojni nalogi šole; so- kolska telovadba se goji ob večernih urah, ko ni nikjer šolskega pouka, torej ga sokolska telovadba tudi ne ovira, ker ga ne more ovirati. To je jasno kot beli dan.

Pač pa ni nikakor skladno z namenom in pomenom šole, ako se v njej prireajo političski shodi, kakor je to storil v Beli Cerkvi na Do- lenjskem tisti dr. Lampe, ki je bil provzročitelj te znamenite prepovedi!

Samo akt pravega razumevanja visokega pomena telesne in moralne vzgoje našega na- roda je, ako je sedaj zopet dovoljeno Sokolom uporabljati šolske telovadnice. To ni nobeno protežiranje, nego je samo logična posledica tistih pametnih ukrepov naučnega ministrstva, ki teže za pospeševanjem smotrne vzgoje te- lesnih sil.

Da se je zadeva iztekla tako, je pač vzrok tudi veličastni uspeh letošnjega vsesokolskega zleta v Pragi, ki je napravil tudi na naučnega ministra Hussarka neizprosno, mogočen vtisk. Morda se pa ne motimo, ako trdimo, da je tudi vojaška uprava govorila svojo besedo; saj je znano, da potrdijo vsako leto v vojake naj- več Sokolov.

Veseli smo, da je tako! Naši Sokoli imajo zopet svobodno pot v šolske telovadnice, in mi samo želimo, da bi bile te telovadnice ved- no polne, da bi se z vso vnemo, neumornostjo in vztrajnostjo gojilo pravo sokolsko delo! Izkoristimo položaj in hitimo na delo, z delom do zmage in svobode!

Jugoslovanska zadružna banka.

(Dopis s periferije.)

Ni ga kmalu članka, ki bi v toliko glavah in srcih našel simpatičen odmev, kakor članek »Dneva«, priobčen pretekli mesec, v ko- jem se je stvarno obdelovalo razmerje za- družništva do bank.

Polna trpljenja in težkega dela je zdaj pot voditelj slovenskih denarnih zadrug. Naj se sestrice, ki so včlanjene v ljubljanski »Zadružni zvezi« se tako ponašajo, naj se jim obeta pomoč dežele Kranjske, toda jim prede vsem od prve do zadnje in bilo bi smešno, da si to drug drugemu prikrivamo.

Vedno se citira »Glavna posojilnica«, »Agro merkur«, Gorica, Šoštanj, Kočevje, če se govori o vzrokih krize. Gotovo so te ne- zgođe zelo škodovala kreditu zadružništva, a vzroka, da trpe vsi tudi najtrdnješi in najsta- rejši zavodi, ni možno tukaj najti. Saj denar, ki je mobiliziran v teh ponesrečenih zavodih, je bil nemobiliziran že prej. Gotovo vpliva tudi na nas, da je v Avstriji zdaj najmanj tujega denarja, škodujejo nam zadružni polomi na Korškem in v Bukovini. A vseeno še živiva naše zadružništvo — in po vsi pravici — to- liko zaupanja in tudi denarja je še toliko, da bi ne bilo treba krize tako čutiti, kakor jo ču- timo zdaj.

Pravi vzrok je invazija bank na sloven- ski trg, njih konkurenca in njih boj proti za- drugam. Mi nismo slepi, da bi ne vedeli ceniti pomena bank. Najmanj jih podcenjujemo, če so slovenske ali slovenske sploh. Vemo, da so poklicane vzeti z ram zadružništva mnoge te- žke posledice, za koje zadružništvo ni sposobno. Poklicane so uvesti doslej Slovincem ne- znane panoge denarnišva in odpirati vire svetovnega denarnega trga. A naloga bank ni uničevati zadružništva. Kar pa se zdaj godi po Slovenskem, to je pravi zavratni umor sloven- skega posojilništva.

Lov na hranilne vloge sploh ni pravcati bančni posel, in vendar smo pričali dogodkov, ki jim ni para niti v židovskem denarstvu! Poizvedeti ob stiski kake zadruge za vse ve- čje vlagatelje, potem pa hajdi ponudbe visokih

obresti in osebni obiski bančnih uradnikov na lov za onimi vlogami! In kako lepo govore ti gospodje o »Glavni« itd. Vlagatelju rečejo, da naj kar da knjižico in jo že oni realizirajo. Isti hip je zadruška dobila novega upnika, ki jih računa 8—9%, prej pa je vlogo obrestovala s 4 in pol %. Zdej se začne obupen boj med zadruzo in banko. Slabič brez obrambe oble- ži premagan. Kmalu nato je čitati, da se v dotičnem kraju snuje filialke dotične banke.

Dejstvo je, da so banke pobrale iz zadrug zadnja leta kakih 10 milijonov kron, posodile pa so nazaj proti visokim obrestim komaj mal del tega zneska. Posrečilo se jim je tok hra- nilnih vlog obrniti nase od zadružništva. Re- klama se dela za hranilnice in banke, v sredi pa sedi pastorek zadružništvo in propada.

V zadnji gorski zadruzi danes nahajaš ko- respondenco velikih bank in marsikaka zadru- gica mu je že šla na lim. V času izobilja so ponujali denar tako poceni, da smo se malone branili vlog, zdaj pa sesajo, da groza.

Ako bi imeli eno samo ali dve domači banki, kjer se končno vendar da govoriti z voditelji, bi se morda našel sporazum. A pod slovensko zastavo jadrsko češke banke in njih češki ravnatelji, ki ne znajo besedice sloven- ski, bi se radi izkazali, da »znajo« in izmolzi velikanske dobičke iz nas. Naše uboge brate Hrvatje tako odirajo, da se človeku kar lasje ježijo, pa tudi nas pridno ožemajo. Bančni denar stane zadruzo netto 9%, potem pa živi, če moreš!

Odkrita beseda z brati Čehi bi ne bila neumestna! V Bukovini so jim združeni Ukrajinci in Rumuni že pokazali zobe, pri nas pa tudi pride moment, ko se bo ta brezob- zirnost ožigosala. In pri vsem njih slovanstvu, je vendar fakt, da češke banke v Trstu po- stavljajo na noge italijansko trgovino. Ne rečemo, da Lahov ne ožemajo, a tam je kupčija riskantna in težavna in torej mora nesti več obresti. »Živnostenska banka« je financirala žida Neumanna, ki je z enim mili- jonom pretekli teden zbežal iz Trsta. Celih 445.000 K mu je posodila! Izgubo bo treba prinesiti od drugod v blagajno. In res, kar naenkrat gre glas po deželi, da ustanovi »Živ- nostenska« podružnici v Ljubljani in — Gorici.

Da je kriza tako močna, temu torej ni vzrok nobeden drugi kakor ta, da banke pre- korajčo delokrog in pobirajo hranilne vloge in sicer ne le vse nove, ampak tudi stare iz- vijajo zadrugam. Tu je treba odpomoči v or- ganizaciji.

Članek »Dneva« je že pred mesecem pokazal pravo pot, kako se rešiti pritiska z osnovanjem lastnega denarnega zavoda, ki bode oskrboval zadružništvo z denarjem. Naj se oglasi še par člankarjev, da se javnost pri- pravi. Če zadružništva objem bank ne zaduši, če ga še rešimo, potem bode zaupanje kmalu prišlo nazaj; zadružništvo bode izčiščeno, sa- dovi nesrečne bančne obrestne politike pa bo- do prišli na dan v polomih naših sedanjih dik- tatorijev.

Zaključujemo z opazko, da nam je le sila in ogorčenje spravila ta članek v pero. Mi nočemo hujskati proti češkim bankam, a iz- zvali bi radi pravo umevanje nalog sloven- skih bank, ki bo končno dovedlo, da bodo banke in zadruge vsaka v svojem naravnem delokrogu složno delale za gospodarsko osa- mosvojitev Jugoslovancov!

DOPISI.

Gornjigrad. Vest, da je nekdanji gornje- grajski kaplan Berk popihal v Ameriko, je na- pravila na naše klerikalce čuden vtis. Marjine device najbrž ne verjamejo, da je imel Berk pregrešno ljubezen v sreč. igralke »Katol. izo- braževalnega društva« so pač večkrat videle, kakšno veselje je imel njihov voditelj s kika- mi na svoji postelji, kadar so se pred predsta- vami preoblačevale v njegovi sobi. Tudi za tamburaški zbor se je zanimal in hotel eno deklico kar sam v svoji sobi učiti bugaro. Do- bro se še spominjajo Gornjegrajski, koliko sovraštva in zdražeb je napravil Berk v oseb- nem občevarstvu in v dopisih v »Slov. Gospo- darju«. Ustanovil je »Kat. izobr. društvo«, pri- rejat kat. gledališke predstave, sodeloval pri farovski posojilnici. Berk je imel velikanski vpliv na gospoda dekana, ki je bil do njego- vega prihoda še precej miren človek. A Berk se mu je znal priljubiti in ga je s svojim slad- kim jezikom popolnoma spravil na pot politi- čnega agitatorja. Koliko čevljev sta razstrgala ob priliki občinskih, deželnih in državnozbor- ski volitev. Na Križu si je vzgojil pri Joštovih slavne govornike in agitatorje. Berk je živel pri nas velikansko čast. Odpeljal se je od nas okrašen s šopki in venci kakor kak klerikalni general; sam gospod dekan ga je spremljal in dal njegovemu odhodu pečat klerikalne nadu- tosti od strani duhovnega okrajnega nadelnika. Vprašamo gospoda dekana, ali mu je zdaj jas- no, zakaj Gornjegrajski niso marali Berka, zakaj je bil škofov sprejem tako klavern in za- kaj je tudi gospod dekan kot Berkov pokro- vitelj izgubil med nami prejšnje spoštovanje? Vaš ljubljeneec, ki bi imel delati po Kristo- vem nauku za mir, je sejal sovraštvo in raz- dor. Ali je to krščanska pravica, katero imate na prižnici vedno na jeziku? Radovedni smo če se z Berkovo afero odprejo oči našim klerikalcem, da ni vse zlato, kar se skriva pod črno suknjo. Še nekaj Berkov in vera bode res pešala.

POLITIŠKA KRONIKA.

Francoska pred vojnimi dogodki v Ma- roku. V sredo je bil na slovesen način prokla- miran Mulej Jusuf, brat dosedanjega sultana Muleja Hafida, ki se je odpovedal prestolu, za maroškega sultana. Z abdikacijo sultana Mu- leja Hafida je končana prva faza nove franco- ske kolonizacijske politike v Maroku, ki bo pa pravzaprav šele sedaj pričela kazati svoje prave namene. Mulej Hafid se je odpovedal prestolu prej, predno je pretekel rok, katerega je določil. Po situaciji v Maroku je to zelo važno dejstvo, kajti znano je, da sprememba na maroškem prestolu ne bo potekla tako mirno. To je francoski vladi tudi dobro znano, ker jo je o tem dobro informiral vrhovni po- veljnik francoske armade v Maroku, general Liantey. Vlada mu je za to poslala 40 bataljo- nov vojakov, s katerimi upa general zatreči vsak upor. Ta armada bo razdeljena po vsem Maroku, katerega bo Francija razdelila na štiri okrožja in sicer: Fez, Mehinez, Rabat in Sanja. Na čelu vsakega okrožja bo stal general, okrožja sama bodo pa opravljali častniki. Fran- cija se torej sedaj pripravlja čisto metodično na ureditev razmer v maroški državi, ki je vsled abdikacije Muleja Hafida postala že takorekoč popolna francoska last. Mulej Hafid je bil

biti poslednji. Hiša je bila zidana na gričku, dvi- gajočemu se nad glavno cesto. Voda je drla tiho šumeča na dvorišče.

Mi pa se nismo strašili. »Ba«, je dejal Jaques, da pomiri svojce, »saj ne bo ničesar... Veš, oče, leta petinpetde- setega nam je voda tudi tako vdrla na dvorišče, a nato se je raztekla.

»Vendar je neprijazno radi žetve,« je mr- mral Cyprien poluglasno.

»O ne, saj je brez pomena,« sem rekel nato, zagledavši prestrašene poglede deklic.

Aimée je bila položila oba otroka v posteljo in je sedela z Veroniko in Marijo zraven njiju. Teta Agata je nasvetovala, naj pijemo kuhano vino, da dobimo pogum. Jaques in Roza sta stala pri oknu in zrla ven. Jaz pa sem bil z mo- jimi bratom, Cyprien in Gaspard sta stala pri drugem oknu.

»Pojditi vendar gori,« sem zaklical dekla- ma, ki sta na sredi dvorišča bredli vodo, »se bosta vse zmočili.«

»Kaj bo z živino?« sta rekli. »Živali se boje, da ne vtonejo v hlevu.«

»Ne, ne, le pridite gori! Precej! Bomo že videli potem.«

Ce bi stvar postala slabjša, gotovo ne bi mogli rešiti živine. Toda zdelo se mi je nepo- trebno, strašiti druge in trudil sem se, da me vidijo kolikor možno brezskrbnega. Stal sem ob oknu in jim pravil, kako raste voda. Voda je pridrla do najbolj ozkih ulic vasi. Sedaj ni drla več v posameznih valovih, rasla je neprenehno- ma in dolina, v kateri leži Saint Jory, se je iz- premenila v jezero. Na našem dvorišču je stala voda že za meter visoko. Videl sem, kako je naraščala. Drugim pa sem dejal, da je obstala, sem celo zatrljeval, da pada.

(D dalje.)

LISTEK

EMILE ZOLA:

Vode naraščajo.

(D dalje.)

Cyprien in Aimée, komaj tretje leto poro- čena, sta se smehljala. Jaques in Roza sta bila resnejša; samo v trenutkih, ko sta menila, da sta neopažena, sta se spogledovala ljubez- njivo. Meni je bilo pri srcu, kot bi zopet pri- čenjal živeti ob pogledu teh dveh zaljubljen- cev, katerih sreča je prejšnjala celo omizje. Kako nam je vsem dišala juha! Teta Agata, zmerom vesela, si je hotel dovoliti nekaj več- jih šal in Pierre je celo nato vsekakor pripo- vedovati svoje življenje z gospo iz Lyona. K sreči smo že pokosili in vsi smo se pomenko- vali. Prinesel sem bil iz kleti dvojce steklenic vina in vsi smo trčili na srečo Gasparda in Ve- ronike. To je pri nas navada in pod »srečo« umevamo, da se ne tepeta v zakonu, veliko število otrok in veliko denarja. Nato smo peli. Gaspard je znal veliko zaljubljenih pesmi v narečju peti. Nato so prosili Marijo, da naj zapoje. Vstala je in pričela peti z milim gla- som.

Med tem sem bil odšel k oknu, Gaspard je prišel k meni in vprašal sem ga:

»Kaj pa je pri vas doma novega?«

»Nič posebnega,« je odvrnil. »Le veliko govore o velikem deževju v zadnjih dneh. Boje se, da ne nastane nesreča.«

Deževalo je v resnici skoro tri dni nepre- trgoma. Garona je bila od snoči precej narasla. Toda dokler ni bila prestopila bregov, nismo mogli verjeti, da nam postane tako hudobna

soseda. Toliko dobrega nam je izkazovala, tekla je tako mirno in v širni strugi v daljavo! Kmetje pa se težko odločimo, zapustiti svoje brlog, čeprav se streha udira.

»A,« sem vzkliznil in zmajal z rameni, »ne bo toliko nevarnosti. Vsako leto se ponavlja ista zgodba. Reka se razširi kakor zbesnela in v eni noči se pomiri in je nedolžna ko jagnje. Boš že videl, moj dragi, tudi to pot nie bo nič; pogled vendar to lepo vreme.

Takrat sem pokazal z roko proti nebu. Bilo je ob sedmih in sonce je zalajalo. Nebo je bilo čisto in temnomodro, — neskončna modra ravnina, po kateri siplje zabahajoče sonce svoj zlati prah. In bilo je, kot bi se reka mirnega ve- selja razlivala od tamkaj gori čez veselstvo. Še nikoli se mi ni bila zaddala naša vsa tako mirna, kadar je ležala v večernem snu. Bil je predvečer lepega dne in mislil sem na vso sre- čo, ki jo je to svetlo nebo poslalo nam, — bo- gate letine, zadovoljno rastlinsko življenje, za- roka Veronike, — čutil sem, kako nam je dan zaluščal ob slovesu svoj blagoslov.

Vstopil sem bil zopet v sobo.

Dekleta so se živo pomenkovala in mi smo jih poslušali, — tedaj je zadonel nenadoma stra- šanskih krič skozi tiho pokrajino sem do nas, — krič obupa in smrti:

»Garona! Garona!«

II.

Drli smo doli na dvorišče. Saint-Jory leži v kotu garonske doline, 500 metrov od reke oddaljen. Visoki topoli, ki obkrožajo travnike, ga skrivajo popolnoma.

Ničesar nismo mogli odkriti. Toda zmerom se je čul glas:

»Garona! Garona!«

Naenkrat se prikažeta na široki poti pred

ranjen. Dvoje mladih ljudi ljubi isto deklico. Po plesu ustrelje eden svojega tekmeča. V gozdu blizu Pariza ima mož divji lov za svojo ženo in odda 20 strelcev proti njej. Na srečo jo ne zadene. Njega najdejo orožniki doma mirno spečega v postelji. V nekem drugem kraju je nagovoril fant lepo perico, da je še enkrat prišla k njemu na čaj, a ko je tam njegove ljubeznivosti odklonila, ji on požene kroglo v glavo. Pred osmimi dnevi je zapustil mož svojo ženo šiviljo. Tega dne ga je ona srečala na ulici v spremstvu ljubice in njegove sestre in ga je pozdravila s psovskami. Nato so ti trije skočili nanjo in jo obdelali z nožem, da je s smrtnimi ranami obležala na ulici. Na Bastilli je nekdo osuval z nožem svojo »damo«, ki ga je vsled njegove mlačnosti zapustila. Neka gospa je ušla z mladim fantom svojemu možu in se nastanila z njim pri svojem bratu krčmarju. Ko je prišla k njej njena obojtelj in jo poskušala pregovoriti, da se vrne k možu, jih je žena polila z zavrečo juho. Njen oče in mati sta prišla pri tem ob oči.

Obiteljska drama. 26letni krojač Alojz Bubenicek se je 11. t. m. zvečer sprl s svojo ženo. Bubenicek se je tako razburil, da je zgrabil samokres in ustrelil v svojo ženo. Težko ranjeno so jo prepeljali v bolnico v Holešovicu.

Strahni viharji v atlantskem morju. V nedeljo so izbruhnili v atlantskem morju silni viharji, radi česar je moral prekomorski parnik »La France«, ki bi bil imel odpluti v Njujork, za sedaj potovanje opustiti.

V ognju našli smrt. V Glashütte na Pruskem je začelo v terek zvečer goreti veliko poljedelsko poslopje. Pri reševanju so izgubile štiri osebe življenje.

Vlaka sta se trčila. Pri Pesaru na Laškem sta trčila skupaj iz Bologne prihajajoči tovorni vlak in osební vlak iz Ancone. Tri osebe so težko poškodovane. Premikač, ki je kriv nesreče, je pobegnil.

Vihar na morju. V bližini mesta Bordo na Francoskem je divjal 13. t. m. velik morski vihar. Potopilo se je 150 ribiških čolnov.

S svetilnim plinom se je zastupil bankir Kušnicki v Myslovicu na Poznanjskem vsled žalostnih imovinskih razmer.

Magistratni uradnik ustreljen. V terek zvečer so našli v Cenhstovih na ruskopolskem na cesti ustreljenega magistratnega uradnika Goraka, ki je bil prej uslužben v policijski pisarni.

Strahen gozdni požar razsaja v bližini severnoželezniške postaje Flezeskaja. Stanovalci bližnjih vasi so zbežali. Močne vojaške čete pomagajo gasiti požar.

Najmlajša sestra nemškega cesarja okradena. Ko se je vračala zadnje dni hesenska princeznja najmlajša sestra nemškega cesarja Viljema iz nekega južnoangleškega kopališča na Nemško, je bila med potjo na postaji Viktorija okradena. Zmanjkalo ji je ročni kovček z začetnimi črkami njenega imena, v katerem je bilo mnogo dragocene obleke, draguljev in drugih predmetov.

Umorjen stražar. V noči med torkom in sredo se je slišalo v 6. okraju na Dunaju streljanje. Na ulici so našli nevarno zabodenega policajca, ki je kmalu na to med prevažanjem v bolnico umrl. Samokres in sablja je bila stražarju ukradena.

Huda pokora. V terek so zaprli na Dunaju nekega zidarskega pisarja zaradi zločina proti pravosti. Le-ta se je v policijskem zaporu ustrelil s samokresom in se nevarno poškodoval.

Služkinja se ustrelila. Pri neki dunajski obojtelji je služila 29letna Mina Weiß. Medtem ko se je obojtelj mudila izven mesta na letovišču je nekdo vlomil v njihovo stanovanje na Dunaju. Osumili so služkinjo M. Weiß in uvedli proti njej preiskavo. 13. t. m. se je vrnil njen gospodar z letovišča in jo je dal po stražarju prijeti. Med potjo v zapor je Weiß pregovorila stražarja, da ji je pustil iti na stranišče. Tam se je dvakrat ustrelila s samokresom in se težko ranila.

Sveže pobarvana klop. V Würzburgu je bila neka mlada žena zelo ljubosumna na svojega moža. Ko je pa nekega dne našla na njegovih hlačah še čisto sveže pege, ki jih je mož brezvomno dobil na svežepobarvani klop v kakem mestnem parku, je v mladi ženi vzkipela kri. Pograbila je otepač in začela z njim udrihati ne morda po zamazanih hlačah, ampak po nezvestem možu, ki se je bojazljivo stisnil pod odejo, po kateri so gosto padali ženini udarci. A to užaljeni ženi ni zadostovalo. Hotela bi se maščevati tudi nad nevarno tekmo. Z maščevalnimi naklepi v srcu je nesla nekega dne možovo obleko v mestno kemično čistilnico. Tamkaj je ugledala med drugimi krasno dekle, kuharico po poklicu, ki je tudi prinesla tja čistit obleko in na njenem krilu prav take madeže kakor na moževih hlačah. Sedaj je bilo mladi ženi vse jasno. Kot furija je skočila na kuharico in jo pričela neusmiljeno obdelovati s psovskami in udarci. Stvar se je nadaljevala na policiji. Kuharica ni bila na svežepobarvani klop z njenim možem, kakor je to sklepala po zunanjih znamenjih ljubosumna žena, ampak na ravno tisti klop s svojim kavalirjem vojakom. Njegovih usnjatih hlač pa ni bilo treba čistiti v kemični čistilnici, ker je takoj drugi dan po ljubezenskem sestanku okraščala hlače kakor tudi njihovega gospodarja doma njegova ljubezniva in jezična gospodinja. Ljubosumnost je morala mlada žena napadeni kuharici poplačati z mastno odškodnino in s prošnjo za odpustanje.

Kamen ubil otroka. Prošlo nedeljo je pasel v Holzburcku na Tirolskem kmečki fant 6letni sin kmeta Al. Spielera s tremi brati živino. Naenkrat se je na bližnjem bregu utrgal večji kamen, ki je priletel s tako silo dečku v glavo, da ga je na mestu ubil.

Splašeni konj povzročil avtomobilsko nesrečo. Neki pariški trgovec se je vračal v nedeljo s svojo obojteljo z enovprežnim vozom domov. Nasproti sta pridrdrala dva avtomobila. Konj se je prvega avtomobila splašil in se je divje pognal proti drugemu vozju. Skočil je s

prvima nogama na motor in je ubil s kopiti spredaj sedečega trgovca Gresselina, a njegovo ženo težko poškodoval. Voz se je zaletel v obcestno drevo in sta pri močnem sunku padla na tla in se težko poškodovala trgovcev nečak in njegova žena.

Podgane napadle otroka. V Mihalkovicu na Moravskem so našli v neki ropotarnici truplo rudarskega otroka izjedeno od podgan. Drugemu živemu otroku so podgane odgrizle nos.

Milionske poneverbe bankirja. V Berlinu je pred kratkim umrl bankir Grädenitz. Pred nekaj dnevi se je pa izkazalo, da se mora nad zapuščino odpreti konkurz. Grädenitz je poneveril vso silo založenih vrednostnih papirjev. Dolgovi znašajo okrog trideset milijonov. Pravijo, da je Grädenitz izvršil samomor.

Obiteljska tragedija. V Niehagenu je ustrelil gozdar Huberts v hudem prepiru svojo ženo in nato samega sebe.

Nesreča pri huzarski dirki. Pri zadnji dirki huzarskega polka št. 8. sta padla, kakor poročajo z merodajne strani, dva častnika in en prostak s konja. Vsi trije so se lahko poškodovali.

Požrl ukradeni bankovec. Vrtar v nekem badenskem hotelu je večkrat pogrešal denarne zneske. Prijeli so 15letnega natakarskega učenca, ki je tatvine priznal in izpovedal, da je požrl stokronski bankovec.

Velik požar. Iz Carigrada se piše, da je velik požar v Argirocastru in Janini uničil 66 trgovskih skladišč.

Zvičajnost kriminalnega komisarja. Privatno poročilo iz Berlinu nam javlja, da so s pomočjo berlinskega kriminalnega komisarja v Neustrelitzu prišli na sled glasovitim divjim lovcem, ki so posebno v okolici Fürstenberga delali veliko škodo. Dosedaj jih uradniki velikega vojvode nikdar niso mogli zasačiti, ker so jih tatovi dobro poznali in so jim takoj preskočili na prusko ozemlje. Zato je uradništvo velikega vojvode poklicalo na pomoč berlinsko policijsko oblast, ki jim je poslala kriminalnega komisarja. Temu se je posrečilo pridobiti si zaupanje gozdnih tatov; sprejeli so ga v svojo sredo in na ta način se je točno seznanil z vsemi njihovimi skrivnostmi. On je vse krivce prijavil orožništvu. Bili so v tej tatinski družbi ljudje najbolj različnih stanov: kmetje, krčmarji, trgovci itd. Shajali so se vedno v neki gostilni v dotičnem lovskem okraju, kamor so prihajale dame iz berlinskega polusveta. Gostilno je policija zaprla.

Goljuf se proglasil za mrtvega. Da bi se rešil pred policijo, ki ga je vsled raznih sleparij zasledovala, si je dal napraviti pisatelj Karol Heinzelmann, kakor poročajo iz Plauen i. V. mrtvaški oglaš. Z velikim sočutjem so čitali ljudje oglaš, da je dragi sin in brat »mirno v Gospodu zaspal.« A tudi to priliko je izrabil Heinzelmann v svoje sleparske namene. Dal je namreč inserat v časopis, a ga ni plačal, češ, da bo oglaš plačal obenem z zahvalno izjavo. Ampak zahvalne izjave ni dal v listu natiskati.

Kinematograf »Ideal«. Danes v petek dne 16. avgusta. Specialni večer: 1. Iz najlepših pokrajin Thüringena. (Krasna potovalna slika). 2. En dan s cirkuzom. (Komično). 3. Če cvetejo lilije. (Drama). 4. Zigoto. (XX). 5. Čudežna so božja pota. (Drama). 6. Ponesrečeni življenja. (Velezanimivo, Umetniška značajna študija. Samo zvečer). 7. Kdor drugim jamo koplje. (Komična učinkovitost) V soboto »Grehi našega časa«.

Ljubljana.

Pomanjkanje železniških voz. Ko so se včeraj zjutraj s posebnim vlakom peljali Sokoli na Bled, je bilo na južnem kolodvoru prodanih 600 vozniških listkov, med tem ko je imel posebni vlak prostora samo za 400 oseb. — Državna železniška uprava, ki je posebni vlak preskrbela, bi morala pač tudi misliti na to, da pripravi za potnike dovoljno število voz.

Ta naš apel je toliko bolj opravičen, ker so šli rezervni vozovi od nas v dežele z nemškim prebivalstvom, da ni torej za naše ljudi ostalo nič drugega nego neudobnost! To pač ni pravično!

Ljubljanski turisti, ki so bili te dni na Triglavu, pripovedujejo, da so imeli slabo vreme in slab razgled.

Gojenci vojaškega deškega zavetišča v Meidlingu, ki so prišli v Ljubljano v pondeljek opoldne, so koncertirali v »Zvezdi« in na Zajčevem razgledu, ter igrali v deželnem gledališču in na dirkališču. To so sami otroci, ki se nam resnično smilijo, kako se morajo razkazovati po svetu, da si sami pribore z naporom in na škodo svojega zdravja svojo uborno existenco!

Vojaški nabor v Ljubljani se je vršil dne 12. in 13. t. m. in sicer za domačine in za tiste tujce, ki stanujejo v Ljubljani. Od 213 fantov, ki so bili klicani za dan 12. t. m., jih je prišlo k naboru 164. Od teh so jih vzeli v vojake 67, v bolnico pa so jih oddali 8. — Na dan 13. t. m. je bilo pozvanih 192 fantov, od katerih jih je prišlo na nabor 160. Potrdili so jih 55, v bolnico oddali pa 9. — Skupaj so jih torej pozvali na nabor 405, prišlo jih je 324, vzeli so jih k vojakom 121, v bolnico pa so jih oddali 17. — Letos torej je bilo potrjenih 40 odstotkov nabornikov, prejšnja leta navadno le 20 odstotkov. — Zanimivo je, da so vzeli k vojakom skoro vsakega nabornika, ki je član katerega ljubljanskih sokolskih društev. Od pevskega društva »Ljubljanski zvon« jih je šlo k naboru 13, in potrdili so vseh 13! — Opomniti nam je le še toliko, da so se naši fantje vedli docela mirno in dostojno, le tujci so prepevali in vriskali po ulicah. Kdo bi jim to zameril, ko nosijo za trakom »listek bel«.

Telovadno društvo Sokol II. priredi svojo javno telovadbo prihodnjo nedeljo v Hribarjevem gaju. Ljubljanci gotovo v velikem številu posetijo to priredbo!

DRUSTVA.

Halo! Kdo tam? »Sokol II.« — Tu ljubljansko napredno občinstvo! Kaj je Vaša želja? — Ali ste se že odločili, da posetite v nedeljo, 18. t. m. našo IV. javno telovadbo in veselico? Če ne, vam nujno svetujemo, da opustite vse druge načrte, ker vam je tu pri nas garantiran velik užitek in neprisiljena zabava. — Sicer so ostale prejšnje Vaše prireditve vedno na višku zabavnosti, zato bi tudi letos radi posetili Vašo prireditev, a letošnja draginja nam veli odrekati se veselici, ker se ob takih prilikah ponavadi ljudi kar žive iz kože devlje. — Če pa nimate druge skrbi, kot da se bojite odiranja, bodite potolaženi, ker bodo povsod nastavljene popolnoma normalne cene. V dokaz naj Vam služi dejstvo, da smo že pri vstopnini reterirali za en cel »groš«, pri »krenvirštelčkih« pa za dva »solda«. Vabimo torej slavno občinstvo da se nemudoma najmnogobrojneje udeleži naše javne telovadbe in veselice, predno oblaki za vedno zopet ne zagrnejo ljubega solnčka. Vsega, kar je za srce in želodec dobrega, pi-jače, jestvin in zabave bode v izobilju.

Telovadno društvo »Sokol« v Štepanji vasi vabi še enkrat prijatelje Sokolstva v Ljubljani in okolici, kakor tudi vas napredno občinstvo sploh na svojo prvo javno telovadbo, združeno z veliko vrtno veselico, ki se vrši v nedeljo, dne 18. t. m. popoldne ob 3. uri na vrtu vsem Ljubljancem in okoličanom dobro znane gostilne br. Antona Novaka v Štepanji vasi. Po enoletnem obstanu se je društvo lepo razvilo in ima že danes jako izborne telovadske moči, o čemer se bo vsak lahko prepričal pri javni telovadbi. Telovadba bo obsegala proste vaje in vaje na orodju. Nastopil pa bo tudi naraščaj »Sokola I.« s prostimi vajami. Priprave za veselico so v rokah domačih gospodov in nekaterih odbornikov, katerih pridnost in spretnost nam je porok, da bo ta prireditev ena največjih, kar jih je dosedaj videla Štepanja vas. Na

sporedu je šaljiva pošta, srečolov, streljanje na dobitke, petje, godba, ples itd. Koncertne točke bo izvajala društvena godba iz Kašlja, za ples, ki se bo vršil na nalašč za to postavljenem plesišču na prostem, pa bo igrala Magistrova godba izpod Šmarne gore. Postavljenih bo več paviljonov: za slaščice, cvetke, kavarno itd. Zabave bo torej dovolj za vsacega! Za dobro jed in pijačo pa nam jamči ime gostilničarja br. Novaka, ki se bo za ta dan še posebno dobro preskrbel, da bo pač vsakega zadovoljil. Preden se torej odločite za kak izlet v nedeljo, spomnite se na Štepanjo vas in nas obiščite v kar največjem številu! Posebno še apeliramo na zavedne Ljubljance, da nam s svojim obiskom pokažejo, da imamo pri njih zaslobo in pomoč! Obisk vam vrnemo o prvi priliki, — saj je znano, da Štepanjcev ne manjka na nobeni narodni prireditvi v Ljubljani! Torej na svidenje v nedeljo, 18. t. m. na prijaznem gričku pri br. Novaku v Štepanji vasi! — Na zdar!

Sokol I. se udeleži korporativno v kroju javne telovadbe bratskega društva Sokol v Štepanji vasi, ki se vrši dne 18. odnosno 25. t. m. pri br. Novaku na Gričku. Zbiramo se ob en četrta na 3. uro v društvenem lokalu. Korakanje spremlja trobentaški zbor. Odbor se priporoča bratskemu članstvu za obilno udeležbo. Onim, ki ne morejo v Štepanjo vas, priporočamo prireditev »Sokola II.« v Hribarjevem gaju. Na zdar!

Idrijska sokolska župa iznova opozarja na svoj III. Sokolski dan, ki ga priredi v nedeljo dne 18. t. m. v Cerknici, kjer se obenem razvije prapor tamkajšnjega »Sokola«. Nadejati se je najboljše udeležbe ne samo od strani župnih društev, nego tudi iz Ljubljane, ki ima ugodne železniške zveze z Rakekom, oziroma s Cerknico. Vzpored te prireditve smo objavili v včerajšnji številki.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Makso Fock v Kranju K 14.50, nabranih v veseli družbi pri »Knedelnu«. Gospodična Ela Lavrenčakova je odpustila gospej M. M. žaljenje za ceno K 50.— družbi v korist. »Ruška koč« se je zavezala pobirati za en obrambni kamen. G. učitelj Davorin Lesjak je poslal prvo delno svoto 29 K. Iz Poljč pri Begunjah je prejel C. M. družba K 15.— s poročilom pošiljalice Milice Janežičeve: »Denar smo mi, otroci, nabrali pri predstavi, ki smo jo priredili na korist družbe.« G. Ant. Sever, trg. poslovođa v Semiču, je poslal 15 K, katere mu je izročila gospa Mar. Budkovič kot volilo njene umrlega soproga g. Fr. Budkoviča, trgovca v Semiču. Poslavlajoč se od pozorišča tega življenja, poslovil se je g. Budkovič s tem volilom vzpodbudno in iskreno od svojega naroda. Častit mu spomin! G. T. Odinal na Vrdelec pri Trstu je poslal K 23.— s poročilom: »Na svatbi gospe Marice Dujčeve z g. Jankom Gombačem se je nabralo v rodoljubnem domu Dujčevem K 23. za C. M. družbo v Ljubljani. Živela novoporočenca in vsa zbrana družba, ki ni pozabila v tako resnem in srečnem trenutku dične naše družbe!« G. Zvezd. Sorli iz Medvod je izročil K 10.— vsled razpusta kluba »Medvodski pipec.« Hvala! — Obrambni kamen so izplačali dijaki II. drž. gimnazije in s tem postavili časten spomenik o svojem plemenitem rodoljubnem mišljenju in delovanju. Omizje v Mohorjevi gostilni v Sp. Siški je dobilo diplomu in eno številko obrambnih kamnov za nabrano svoto K 200.— Vsem brambovcem, posebno še darežljivemu rodoljubu g. Sedeju: Hvala! Častno tekmujeta med seboj omizje pri »Roži« v »Prešernovi sobi« in omizje pri »Belem volku«. Te dni je prejelo rodoljubno omizje pri »Belem volku« deveto diplomu in tako došlo ono pri »Roži«. Obema cenjenima omizijema najiskrenejšo zahvalo! Letošnji mesec julij zasluži, da ga pohvalimo in postavimo vsem njegovim tovarišem za vzgled Družba sv. C. M. je razpečala namreč ta mesec 50.400 računskih listkov. Naj ne zaostane za to številko noben mesec več! Vporabljamc

Ostal je nekaj trenutkov še sklonjen nad njo, potem pa se je naglo odstranil, omotičen ljubezni in srda.

Ona pa se je onesveščena zgrudila po progi.

XVIII. Izabela.

Komaj je vojvoda Burgundski odšel so se neslišno odločila iz stene tapetna vratica in vstopila je ženska, ter se previdno ozrla. Zapazivši Odette brez zavesti na tleh, je stopila k nji in jo motrila z zaničljivim smehljajem. Počakala je nekaj časa, potem pa, misleča, da je vojvoda moral že zapustiti palačo, je sklicala z velikim jadikovanjem služinčad.

Ogleduhinja je spadala med Odettine družice in znala se je tako potvarjati, da ji je Odette posvečala največ pozornosti. Bila je izredno lepa, duhovita in mila nasproti svoji gospodarici, ali njene misli so bile zle in pokvarjene. Soba se je napolnila z ljudmi, ki so si dali opraviti okoli onesveščene, med tem pa je ona naglo odšla iz palače in je krenila naravnost h kraljici. Takoj je bila sprejeta. Od začeta do konca je izdala ves pogovor Izabeli in se nato vrnila k Odetti.

Izabelo je novica silno potrla. Ko je vojvoda odhajal od nje, je bila trdno prepričana, da ga je popolnoma uklonila po svoji volji: zdaj pa je spoznala, da jo je zopet varal, zopet prelomil dano besedo. Trpka grenkoba je napolnila njene misli in cel dan je prebila sama in je ukrepala. Izdajstvo jo je boleče peklo in novo ponižanje ji je zarezalo v srce kakor na-

razumela, kaj ji je pravil, žareče njegove besede so se le težko, kakor zla sumnja zarile v njeno dušo.

Ivan Nevstrašni pa je bil sredi hudournega toka; ni se branil, ni se poskušal zavesti se, ampak vdal se je ves ljubezenskemu razkošju. Prijel je deklico za roko in zabledel:

— Njo, kraljico, ki te kani ubiti strem kot plažečo golazen. Kralju darujem življenje, če boš prosila zanj, mnogo je samostanov, ki bodo zanj srečnejše bivališče od te palače. In njegovo mesto zasedem jaz! Olej me, kralja Francije! In eva ti njegove kraljice...

Vzravnal se je in je široko pokazal s prstom na njo...

Odette pa je popadla nenadoma groza. Glasno je zakričala:

— Kaj čujem! Jaz kraljica!

— Ah, da, kraljica! Je zarulil vojvoda. In kdo se bo upal nasprotovati moji volji! Gospod sem nad Parizom! Le mignem naj in v potokih poteče kri njih, ki bi se mi ustavljali. Gospod postanem v Hiši Saint-Pol... in ti, ti boš moja gospodarica!...

— Kristus! Je zajela deklica in se pri- jela za glavo. Visokost kaj govori! Vzdr- mi se... ako nas kdo čuje!

— Bodí mirna! Je dejal vojvoda in ne boi se zame! Niče mi več ne more ničesar. Pa ubogati te hočem, ne bom več govoril o tem. Le tvoj sem, popolnoma tvoj. In če hočeš, s odpovem vsem svojim sanjam, vsem svojim načrtom. Zapustim s teboj Pariz in nastaniva se v moji dižonski palači. Tam hočem živeti le za te, kot skromen vojvoda. Tvoja podoba bo

predvsem tisto blago, ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda! Tvrda Golob in Volk v Ljubljani je izročila zopet 175 K od prodanega čistila za kovine in tla ter vazelina za čevlje. Posamezni rodoljubi, posebno pa C. M. podružnice naj ob vsaki priliki opozarjajo na družbeno blago, ki po svoji kakovosti in ceni tekmuje z istim blagom drugega izdelka, družbi sv. C. in M. pa donaja znatne dohodke. Prosimo!

Najnovejša telefonska in brzjavna poročila.

AVSTRIJSKI MINISTRSKI SVET.

Dunaj, 15. avgusta. Prvi avstrijski ministrski svet se vrši dne 19. t. m. Razpravljalo se bo v notranjem političnem položaju in o jesenskem programu poslanske zbornice.

EVHARISTIČNI KONGRES NA DUNAJU.

Krakov, 15. avgusta. Iz cele Poljske ne bo na evharističnem kongresu na Dunaju sodelovala niti ena poljska organizacija, razven one v Lvovu. Poljaki so pripravili sodelovati na kongresu le pod tem pogojem, ako centralni priredbeni komite dovoli, da nastopijo Poljaki iz vseh treh držav kot skupen narod.

POINCARÉ V MOSKVI.

Moskva, 15. avgusta. Francoski ministriški predsednik Poincaré je iz Petrograda dopel semkaj, kjer so ga svečano sprejeli. V Moskvi ostane dva dni, nakar se vrne v Petrograd in odtod z bojno ladijo »Conde« zopet na Francosko.

NOVO RUSKO BALTIŠKO BRODOVJE.

Petrograd 15. avgusta. Ruska vlada je sporočila francoskim in angleškim ladjedelnicam, naj sestavijo svoje cenike za zgradbo novih ruskih vojnih ladij. Novo rusko baltiško brodovje se bo večidel gradilo na ruskih ladjedelnicah, ostalo v Franciji in na Angleškem. Nemške ladjedelnice je ruska vlada popolnoma prezrla.

POLOŽAJ V TURČIJI.

Berlin, 15. avgusta. Mesto odstopivšega notranjega ministra Zia paše je imenovan notranjim ministrom voditelj albanske mirovne komisije Ibrahim paša.

Carigrad, 15. avgusta. Večina uradnikov je dosedaj podpisala izjavo, da se ne bodo vmešavali v politiko. Oni mladoturški uradniki, ki izjave niso hoteli podpisati so bili odpušteni iz službe.

Carigrad, 15. avgusta. Deputacija prebivalcev egejskega otoka Ikaria, katerega Italijani še niso zasedli, je izročila poslanikom vlevlasti v Atenah spomenico, v kateri protestira proti nasilstvom, katere izvajajo Turki

nad domačini prebivalci in izjavljajo, da so bili prebivalci otoka Ikaria vsled tega prisiljeni vjeti in izgnati turške uradnike. Prebivalci hočejo popolnoma vreči turško gospodstvo, proklamirati svojo avtonomijo in se podvreči Grški. Za slučaj pa, če bo to nemogoče bodo proglasili popolnoma samostojno avtonomijo.

Carigrad, 15. avgusta. Vest, da je bivši minister Palast bej že aretiran, se ne potrjuje.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

„V senci jezuita“ Novi roman „Dneva“!

Naš drugi roman „Hiša St. Pol“ se bliža koncu. Sledi mu „V senci jezuita“, velik zgodovinski roman iz časov vladavine francoskega kralja Franca I. Izmed glavnih oseb, ki v njem nastopajo, naj omenimo samo Ignacija de Loyola, ustanovitelja jezuitskega reda; naši bralci dobe s tem romanom jasno, pretresljivo sliko peklenjskih spletk teh „vojščakov Kristovih“. Nastopajo pa tudi osebe, znane iz romana „Otroci papeža“: Vitez Ragastens, Beatrice, njiju sin ter zvesti Spadacappa.

Povejte vsem, ki so čitali ta roman, da se „V senci jezuita“ nadaljuje

„Otroci papeža“

Knjigoveznica Ivan Bonač

Ljubljana, Šelenburgova ulica
(nasproti glavne pošte)

priporoča vsakovrstna knjigoveška dela, mape, galanterijo, passepartute itd. — Posebno močna vez za knjižnice, čitalnice in bralna društva.

„Cene zmerne, delo solidno!“

Izdelki za veselice:

Korjandoli, girlande, serpentine, balončki, zalepke za šaljivo pošto, moderni mali kuvertki za srečlov, vstopnice (bloki).

Cena zmerna, postrežba točna!

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČESARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. gozd. ur.
KOSIR, Hilsnerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUSNIK, Rimska cesta.
USENIOČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.

WISLAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREG, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAUS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

Dunaja . . .	12 ⁵⁵	3 ¹⁶	4 ⁴⁸	5 ⁵⁵	9 ⁵⁶	12 ⁴⁷	5 ²¹	8 ⁵⁸	5 ³¹
Trsta . . .	12 ⁰²	4 ⁰⁹	9 ⁰⁴	11 ²¹	2 ⁵¹	6 ¹²	9 ⁴⁷	11 ⁴⁵	
Trbiža . . .	7 ²³	9 ⁵¹	11 ¹⁴	4 ²⁰	7 ⁰⁰	8 ¹⁵	11 ³³		
Kamnika . . .	6 ⁴²	11 ⁰⁰	2 ⁴¹	6 ¹⁵	10 ³⁶				
Rudolfovega . .	8 ⁵⁹	3 ⁰⁰	9 ¹³						
Kočevja . . .	8 ⁰⁹	3 ⁰⁰	9 ¹³						
Vrhnike . . .	6 ³⁸	10 ³⁶	7 ²³						

* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

Dunaju . . .	12 ⁰⁶	12 ¹⁸	4 ³⁰	7 ³⁰	11 ²⁶	3 ¹¹	6 ¹¹	9 ⁵³	10 ⁴⁵
Trstu . . .	1 ²⁰	3 ²²	5 ¹³	6 ⁰³	10 ⁰²	1 ⁰⁶	5 ¹¹	8 ²³	
Trbižu . . .	1 ⁵⁴	6 ⁵²	9 ⁰⁹	11 ³⁰	3 ³²	6 ³⁵	10 ⁰⁰		
Kamniku . . .	7 ²⁷	11 ⁵⁰	3 ¹²	7 ¹⁵	11 ⁰⁰				
Rudolfovem . .	7 ³²	1 ³¹	7 ¹⁴						
Kočevju . . .	7 ³²	1 ³¹	7 ¹⁴						
Vrhniki . . .	7 ³⁵	1 ¹⁸	8 ¹¹						

* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter voletne damske konfekcije z globoko reduciranimi cenami.

— 710 —

izbrisala v meni vse misli in želje, vladati nad vesoljnim svetom. Pridi, nebesa se odpirajo nad nama, ker me ljubiš in ker te ljubim!

Sunkoma se je pri teh besedah odločila Odette od vojvode, ki ji je že položil roko koli pasu in je odskočila v stran. Vsa se je tresla razburjenosti in zrla je vanj tako prestrašeno in tako otožno, da se je streznil in jo mehko vprašal:

— Ali sem vam hudo storil? Ne bojte se me... premagalo me je...

— Kaj ste dejali, je zašepetala Odette, in glas ji je trepetal. Da me ljubite! Kaj se godi z vami? Oh, polajša se me strašna slutnja. Rešite me je, govorite jasno, kaj naj pomenijo vaše besede?

— Peklot je siknil vojvoda. Kakšen smisel naj imajo besede? Kako hočeš, da jih povem drugače? Ljubim te, kakor sem si verjel, da ljubim kraljico. Kakor Lavro d'Ambrum in druge! Ljubim te! Vse obsega ta beseda. V mojem srcu si pričujoča in pred tabo ležim na kolenih. In v nočeh iztezam roke po tebi in te kličem, pa tebe ni... Zdaj so strašne sanje končane, moja si na veke... ker me ljubiš!

Odette je v zbeganosti zakrila z rokami obličje, ki se je zalilo z žarečo rdečico sramu in je zašepetala:

— Idite gospod! Zapustite me. Usmilite se me. Ne dajte, da vas uzro še kdaj moje oči... umrli bi sramu in obupa...

— Kaj se godi z vami? je zajecel vojvoda prestrašen. Vi me odganjate?

Odgovorila je, z rokami zakrivajoča obraz visoko vzravnana:

— Prosila bom vsegamogočnega Boga, da me navda s pozabljenjem na strašni trenutek, ki sem ga doživela. Ah, idite zdaj!...

Ivan Nevstrašni je stopil tik k nji in je zahrpel:

— Zdi se mi, da se norčujete z menoj!...

Odette se je krikoma umaknila. Roke je še vedno tiščala na oči in nekaj stresljivega je ležalo v tem njenem obnašanju. Nikoli več ni hotela pogledati njega, ki ji je govoril oskrbnjevalne besede...

— Moj Bog, moj Bog, je vzdihovala v srcu, moj oče je blazen, blazen, kakor kralj!...

In šepetaje je ponavljala, kakor bi odganjala veliko zlo od sebe:

— Zapustite me, idite od mene, zakaj prisegam vam, pri živem Bogu, našem sodniku, da pokličem ljudi. In vsem, plemstvu in slapcem in slugam razkrijem grozno razodetje. Vsem zakričim, kdo sem jaz in kdo ste vi in sramoto vaših besedi... Ničesar se ne bom bala... Ah, idite, odstranite se!

Ivan Nevstrašni je zatrepal sladostrastne razkošnosti. Z enim skokom je bil pri deklici, ki je glasno kriknila in se zgrudila na kolena. On pa se je sklonil k nji in s pijanim, prekipavajočim glasom je zagrmel:

— Podiš me od sebe, potem ko si vžgala v duši ognje vesoljnega pekla!... Grem... Ali tudi jaz ti prisegam pri živem Bogu: moja boš! Mojo moč spoznaš, ki se ji ne more zastavljati nihče. Odhajam, da se skoro zopet vrnem in da te odnesem kot svoj plen, svojo last, svoje vse...

— 711 —

„DAN“ se prodaja po vseh tobakarnah po 6 vin.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.
„Dan“ je najbolj informirani slovenski dnevnik.
„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.
„Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.
„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 1-70.
„Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu učitelstvu, vsem učiteljskim društvom in vsem okraj. učiteljskim knjižnicam

po vsebini in opremi krasno Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga stane 3 K, — broširana 2 K 60 vin., s poštnino 28 vinarjev več.

Če se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.